

Pásztohy Panka

Momó és Max

Éjjel alszik a Nap?

Szöveg és illusztráció © Pásztohy Panka, 2026
Kiadás © Pagony Kiadó Kft., 2026

Későre járt. Momó megmosta a fogát, kiöblítette a száját, és megtörölte az arcát.

Aztán felvette a pizsamáját, és bebújt az ágyába. Magára húzta a takarót, majd keresni kezdte a kedvenc plüssállatát, egy piros tacsót.

– Hát itt vagy, Max! – ölelte magához boldogan a játékát,
és lehunyta a szemét. De nem sikerült elaludnia. Volt
valami, ami nem hagyta nyugodni.

– *Plüss szív, dobbanj, dob, dob, dob,*
Plüss mancs, lépdelj, top, top, top! –

súgta Momó a varázsigét a kutyusa fülébe. A mondóka
végén Maxnak felcsillant a szeme.

A játék kutya igazi tacskóvá változott.
– Itt vagyok, hallgatlak! – szólalt meg.

– Az oviban Iza azt mondta, hogy éjjel azért van sötét,
mert a Nap is elmegy aludni. Éjjel alszik a Nap?

– Derítsük ki! – vakkantott lelkesen Max, aki mindig
kapható volt egy izgalmas kalandra. És mintha csak
erre várt volna minden: egy pillanat alatt eltűntek
a gyerekszoba falai, és felragyogott a csillagos égbolt.

Momó és Max hirtelen egy rakéta fedélzetén találta magát.

– Három, kettő, egy! – számolt vissza Max, és megnyomott egy piros gombot az irányítópulton.

A rakéta megrázkódott, majd turbó sebességgel száguldani kezdett. Momó kinézett az ablakon. Láta távolodni a Földet. Kék volt, és fehér felhők úsztak körülötte.

– Milyen picinek látszik innen! – ámuldozott a kisfiú.

– Nézd! – mutatott előre Max. – Ott a Nap!
Este van, mégis ugyanúgy világít, mint reggel.
Sőt, még annál is fényesebben!

– Ugye milyen káprázatos? – szólalt meg egy hang. –
Én a Hold vagyok. A Nap pedig a Naprendszerünk
egyetlen csillaga. Már több milliárd éve folyamatosan
adja nekünk a meleget és a fényt.

